

א יודישע פאלק'ס = שולע איז ראדאם דארף אונבעדינגט געשאפען ווערען.

קאן גיכער זיין א בערעכטיגטער תירוץ פאר אס די יעניגע געזעלשאפטליכע אינסטיטוציעס, וועמענס ביודזשעטען עס זענען אָנגעוויזען אויף חכמים פון די בערעכענדע זעלבסט-בעשטייערונגען. אזאך אזעלכע וואס שיקט זיך אבער נישט צו זאגען וואס שייך דער קהלה-פאר-שטעהערשאפט, וועלכע בעשטייערט די שטאדט און מאַהנט-אין מיט לעגאלער און געזעצליכער קראפט עטאט-אַפצאהל פון דעם גרעסטען טהייל פון די יודישע בירגער פון שטאדט. די קהלה, ווי עס זאל נישט זיין, דיסבא-נירט מיט גרעסערע סומען, בעזיצט גרעסערע מעגליכקייטען און ס'איז דע-ריבער פערשטענדליך, אז נישט קינדער ווי זי קאן עס בעווייזען, אז א יודישע פאָלקס-שול מיט א ברייטען וועלטליך-פעדאגאגישען פערנעם זאל געשאפען ווערען. מ'ברויך נאך דערצו האַפען א גוטען ווילען און די געהעריגע פער-שטענדיש.

אינעם ביודזשעט פון דער קהלה, וואָלט מען גאַנץ לייכט געקענט — אויב מ'וואָלט נאָר געוואָלט—אריינשטעלען א ענטשפּרעכענדע פּאָזיציע פאַר א סוב-סידיום אויף דעם צוועק צו שאַפען אַ פּאָלקס-שולע. די עטאט-אַהלערס וואָל-טען נישט געהאַט דאָגענען; אדרבה, האָבענדיג געגענווייטיגע ניצען און זע-הענדיג רעאַלע און נוצליכע מעשים. וואָלטען זיי זייערע עטאטאָוע שטייערן גערנווייליג און מיטן גרעסטען חשק בעצאָהלט.

יעצט איז בין הומנים, הונדערטער יודישע עלטערן געהען ארום מיט דער דאגה, וואָס זאָלען זיי כוהן מיט זייערע קינדער. זיי האָבען נישט קיין געלד און זיי האָבען נישט קיין שולע. טיעף אין זייער האַרצען טהוט זיי וועה און עס מוטשעט דער געדאַנק, וואָס זאָלען זיי טוהן מיט דער ערציהונג פון זייע-רע קינדער. די אַרעאָרעקסירטע פאַר-שטעהער אין דער קהלה האָבען זיך יעדענפאַלס מיט וואָס פּאַרבוטשעלען פאַר זייערע גענאָסען אויף אַט דעם געביעט. אין א געוויסע טאָס קאָנען זיי אַט די חנוך און שול-מאָגע פערענט-פערען און בעפריידיגן זייערע ווייניגע, ווי אויך די גאַר געפילענע שטיכען מיט דער תלמוד-תורה. מיט וואָס אָבער קאָנען פערענטפערען די מעהר-וועלט-ליכע קהלה פרנסים די פראַגע פון א

הונדערטער און אפשר טויזענדטער יו-דישע עלטערען, וועמענס עקאָנאָמישער און מאַטעריעלער בעשטאַנד עס ער-לויבט נישט צו צאָהלען פאַר זייערע קינדער צו עטליכע זאָלענס א חודש שכל למודי? וואָס טהוען זיי אויף פאַר אַט די קינדער?

— דערויף איז פאַרהאַן א תלמוד-תורה — וועלען זיי געוויס ווייטער ענטפערען. אויב אזוי וועלען מיר וויי-טער פּרענען: וואָס טהוען זיי פאַר די יעניגע הונדערטער עלטערען, ווען די למודים פון איין זייט און דער פילאנט-ראפישער האַראַקטער פון דער צווייטער זייט פון דער תלמוד-תורה, בעפריעדיגט נאָך נישט אינגאַנצען זייערע געפיהלען און פערלאַנגען? וואָס טהוט מען פאַרט מיט די עלטערען, וואָס זענען נישט ביכולת צוצאָהלען שכל למודי פאַר זיי-ערע קינדער און זענען נאָך דערצו „געשטראַפט“ דערמיט, וואָס זייער בע-גריף, וואָס שייך ערציהונג און בילדינג איז ענטוויקעלט אין א ברייטערע מאָס פון וועלטליכקייט און פראַגרעס?

מיר ווייסען פאַראויס דעם תירוץ פון אונזערע מנהיגים: ס'איז נישטאָ קיין געלד, ס'פעהלען דערצו די געהע-ריגע און נויטיגע פינאַנץ-מיטלען—מיט אזא תירוץ קאָנען וואָס אַניאַמת אָפּערי-רען אַלע אַנדערע אינסטיטוציעס און געזעלשאפטען, וועמענס עקזיסטענץ עס איז בעיקר אָנגעוויזען אויף די גערנ-ווייליגע זעלבסט-בעשטייערונגען, אין דער פאַרם פון מיטגליד'ס-אַפצאהלונגען. דאס

הויך די רעליגיעזע אין יודיש היסטאָרי-שע למודים, זאָלען אויך געלערענט ווע-רען וועלטליכע ים דים אין ברייטסטען מאַסשאַב, אז דאָס זאל אויך בעפריע-דיגען די מאַדערנע און די פאַרפגעשרי-טענסטע עלטערען.

פאַרהאַן אין אונזער שטאַדט חדרים, מאַדערנע יודישע שולען, א תלמוד-תורה, אמת. מיר ווילען אין יעצטיגען מאַמענט נישט אריינדריינגען אין דעם מהות, אין דער ערציהערישער איי-גענאַרטיגקייט פון די אַלע אויבענאויס-גערעכענטע. מיר ווילען איצט נישט דורכפיהרען איבער זיי קיין אַנאַליז, אָדער אַבשאַצען זיי מיט'ן מעסטער פון קריטיק. דאָס איז א ענין פאַר זיך. אונז אינטערעסירט נאָר אין איצטיגען פאַל א אַנדערער מאַמענט און דעם טאקי ווילען מיר בעהאַנדלען. אויף וואָס מיר שטרעבען איצט זיך אַבצו-שטעלען איז אַט וואָס: וואָס טהוען אונ-זערע פאַענטירטע געזעלשאַפטליכע טהוער, אינזערע אויגעוופענע קאָנ-צעסיאָנירטע אַזטרופּסיס פאַר'ן אַלגע-מיינעם יודישען שול-וועזען אין אונ-זער שטאַדט? וואָס טהוען זיי, כרי מעג-ליך צומאכען, אַז הונדערטער יונגע יודישע קינדער זאָלען ערצויגען ווע-רען אין יודישען און גלייכצייטיג אויך אין וועלטליכען גייסט?

— ס'איז דאָ מאַדערנע יודישע שולען— וועלען זיי געוויס ענטפערען. אויב אזוי, ווי זשע איז דער דין מיט די

די פראַגע, וועלכע מיר בעריהרען יעצט אויף די שפּאַלען פון אונזער צייטונג, איז שוין פיל מאל בעהאַנדעלט געוואָרען. קיין ענטפער, קיין שום לע-זונג, אָבער אויף אַט דער פראַגע איז נאָך ביז היינט נישט געגעבען געוואָרען אין די פראַגע צוליב איהר שטענדיגער אַקטיוועליטי און איהר אייביג קאָלע-טאַלער בעדייט מאַהנט צו יעדער צייט א בעשייד, און אַ ענטשפּרעכענדען ענטפער.

די פראַגע בעלאַנגט און איז נוגע דער ערציהונג, דער עלעמענטאַרער אויסבילדונג פון אונזער אונטער-האַק-טענדער גענעראַציע, פון אונזער קו-מענדיגען יונגען יודישען דור, פאַר וועמען קינדער טראַכט נישט און קיי-נער זאָרגט נישט. נאָך קינדער ביז היינט אין אונזער שטאַדט האָט זיך ערנסט נאָך נישט פערקלערט, אַז ס'וואָלט נויטיג געווען אויפצובויען, צו-בעשאַפען א יודישע פּאָלקס-שול פאַר די הונדערטער יונגע קינדער פון דער אונבעמיטעלטער, פון דער אונפערמעג-ליכער קלאַס, וועלכע זאָלען דאַרט בע-קומען פאַר אומזיסט א יודישע און וועלטליכע ערציהונג. מיר האָבען יודי-שע פאַרשטעהער, פערזאָרגער'ס און אַלעראַרט כלל-טהוער, אָבער קיין איי-נעם פון זיי איז נאָך אַפילו נישט אויפן געדאַנק געקומען, אז אינעם גאַנצען פראַגראַם פון זייער געזעלשאַפטליכער טהעטיגקייט איז פערגעסען געוואָרען אריינצושטעלען א געוויסער פרט, טאקי איינער פון די סאַכע וויכטיגסטע און נויטוענדיגסטע, וואָס איז דער מקור, איינער פון די עיקריב, אויפ'ן געביעט פון קולטור און ערציהונג.

נישטאָ אין דאָרעם— א שטאַדט, וואָס צעהלט צווישען דער אַלגעמיינער בע-פעקערונג פערך איבער דרייסיג טוי-זענט יודישע נפשות— קיין איין יודישע פּאָלקס-שולע, וואָס זאל האָבען געשא-פען געוואָרען פון דער יודישער גע-זעלשאַפט און געהערען אלס דאָס איי-גענטום אלס רכוש פאַר דער געזעל-שאַפט. ברוין היינטיגען טאָג האָט זיך נאָך נישט געפונען די יעניגע יודישע אינסטיטוציע, אַזער אַרגאַניזאַציע, וואָס זאל זיך האָבען געוואָלט הידמען און קלמורלע און אידעאַלע ארבייט, ווי עס איז דאָס אויפגעטוישען, דאס אויפ-בויען א יודישע פּאָלקס-שולע וואו א

ŻĄDAJCIE WSZĘDZIE **OBUWIA „PEPEGE”**

LUDOWEGO SPORTOWEGO TENISOWEGO

„PEPEGE”

POLSKI PRZEMYSŁ GUMOWY T.A.
W GRUDZIĄDZU

TANIE · TRWAŁE · ELEGANCKIE

פרייהאגטע נעפולשאפטן, אינסטי-
טוציעס אין אפילו יחידים, וואס קע-
נען אין ווילען פאר דער זאך עפעס
פוחן.

ב. צווייג.

מפליגט ווערונגען און אפעלען גע-
בען א ענטפער. די קאדענץ פון יע-
דער געוועהלטע קערפערשאפט איז
נישט דוירקאמטיג אויף אייביג.
אויך די קאדענץ פון אונזערע קהלה
פארשטעהער לאזט זיך שוין גאלד אויס
אין שוין נישט לאנג וועט קימען די צייט
ווען אונזערע קהלה-פארשטעהער ווע-
לען ברויכען קימען צום וועלכער און
בעווייזן איהם פאזיטיוו-געשאפטע
מעשים, כדי ווידער צוקריגען ביי
איהם פאזיטיוו קרעדיט און צוטוי-
סטיגן מעהר נישט געצענערט ווע-
רען. אזא פאלקס-שולע בעדארף
אין דער קורצעסטער צייט מששען ווע-
רען. די גויס איז גרויס, הונדערטער
ס'חיים און האנדערקער זענען ס'ע-
טריטל רואנירט און אראב פון זיי-
ער מדרגה און א מעדערנע וועלטליכע
יודישע פאלקס-שולע איז ס'אר זייערע
קינדער א לעבנס-בעדערפעניש. א
יודישע קהלה מיט א דעמאקראטישע
אין וועלטליכע בעסטערונג מוז אין
דער וועלט דעם ערנסט טראכטען
און אונטערנעמען אין דער הינזיכט
רעאלע אין קאנקרעטע שריט. די ערשטע
אינצאטיווע דארף ארויסגעהן פון דער
קהלה, וועלכע קען דערנאך צו ציהען
און אננאזשירען אין דער אקציע די

שערענצען, נאך די שולע זאל זיין
נשבוט אויף ריין געזעלשאפטליכע יפה-
דות, אין די קינדער, ווי איך די טל-
טערן זאלען זיך סיהלען פריי אין
דרייט; וואו דער פראגראם פון די
למודים זאל ענטשפראכען דער מאדער-
נער פערזאנליכקייט אין וועלטליכקייט;
וואו יעדער אינטעליגענטער פאטער,
זאל, אפגעבענדיג זעהן זיין קינד, זיין
זיכער, אז דאס וועט זיין קינד ער-
צויגען ווערען אלץ יוד און מענטש, און
דערצו נישט זיין געצווינגען אפי-
שטרענגען זיך מיט זיינע לעצטע כחות,
אפגעבענדיג זיך דאס ביסעל פון
מויל אויף צו בעשאהלען שלר למוד,
וועלכער ער איז נישט אין שאנד און
נישט בכח.

אינזערע אויפגעוועהלטע קהלה-פאר-
שטעהער דארפען זיך נישט האלטען
דאס סאר גרינג, נישט שטענדיג איז
לייכט אריבערצוגעהן שטילשווייגענדיג
איצער וועקענדע רופען און ענטזע-
לען. נישט שטענדיג קען מען
זיך ערלויבען מיט בטיל אין גרינגע-
צונג צופערענטערען ברענענדע פראגן,
וואס פארטען א קאנקרעטע לעזונג
און א בעפרידיגענדע ענטפער. ס'קומט
א מאהל א צייט, ווען די, וואס שמע-
הען ביים ווידער פון געזעלשאפטלי-
כען אפאראט מוזען אויף די פיעל-

ערדישע פאלקס-שולע פאר די ברייטע
און וועלטליכע פאלקס-שיכטען?
דאס שאפען אזא פאלקס-שולע, איז
ממש א לעבענס-נויטווענדיגקייט פאר
הונדערטער יודישע עלטערן פון אונזער
שטאט. וועלכע זענען רואנירט און
עקאנאמיש צופראכען אין האבען ביי
קיין אופן נישט די מעגליכקייטען צו
בעשאהלען שר-לימוד און אויך צוליעב
די אויבענגעבראכטע טעמים קענען זיי
נישט זיך דעצידירט אפצוגעבען זייערע
קינדער אין דער תלמוד-תורה, אונזערע
קהלה-פארשטעהער האבען נאך בעדארפט
אין פריהערדיגען ביודזשעט אריינשטע-
לען א אפגעוועהנטע סובסיריע פאר א
פאלקס-שולע. די זעלבע פארשטעהער
פון וועלכע א טייל פון זיי זענען צוג-
לייך געווען ראט-מענער אין געוה-
שטאדע-ראט, וועלכען געקענט און
אויס'טועל'ען א סובסיריע אינם מא-
ניסטראט-היורזשעט אויף דעם צייק,
אויב דאס איז פריהער נישט געטוהן
געווארען, ברויך עס יעצט אינצערנינט
געטוהן ווערען. עס מוז געשאפען ווע-
רען א יודיש-וועלטליכע פאלקס-שולע,
וואו אונטער-מעגליכע אנטפלעגענטע
שלטען זאלען קענען זעהן אפגעבען
זייערע קינדער, נישט פיהלענדיג זיך
קרעמפירט; יא א ס'זאל נישט זיין בע-
טרקענער קיין שום פלאנטראטישע

פון די ראדאמיר משה'לעך.

חתונה זייערס איז שוין אפילו געווען
בעשטימט אויף ל"ג בעומר, און אז
דער חתן איז ביי איהר געווען צו-
גאסט די צווייטע פעג ס'סח, האבען
אלע מקנא געווען איהר גליק.

— א מיל פון א מיידעל! האָט מען
זיך געפראַכט — דוכט זיך מיט שענה-
קייט האָט זי נישט וואָס צו שטאַלצן-
רען, מיט חכמה אוראָני נישט, און אַז
גאַלדענעס יונגעראַמן געקריגען פאַר
א חתן, נישט אנדערש. אַז נאָט וויל
שיסט אַ בעזים אויך...
איז טאַקע אונזער פרייליך צוגעקו-
מען געזונד, פון סאָג צו טאָג האָט
מען געזעהן ווי זי פאַרעיאַזט זיך —
ממש די שכינה רוב אויף איהר...
נאָר מיר ווייסען נישט, וואָס דאָ
איז פליאַלינג געשעהן; צי מ'האָט
איהר אַניען-הרע געגעבן, צי דאָס
איז געווען פליז אַ צופאַל, גיכער
מסתאָא אַניען-הרע, וואָרום ווי זאָנט
מען: אַ ווישע צין היע איז פּרנער,
ווי אַ גיטאָשער כּסוף? — אין פון
איהר גליק האָט זיך איינגעלאָזט אַ
צווייטע...
א ה' מענט עס הערען, די מעשה

נאָמען פון דער העלרין, וואָרם ער-
שטענס, צו וואָס זאָלען מיר איהר שי-
טען זאָלן אויף די ווינדען און פער-
שאפטן איבעריגען עגמת נפש, אז זי
האָט שוין אַזוי אויך די והותר און
קיין חצוּת-הקבר, דוכט זיך, דארף זי
שוין נישט לייזען און צווייטענס, היי-
פען מיר אַז נישט- מיר, און נישט
איהר וועלען דערפון געהאַלטען ווערען
אין פּערקערט ווידער, עס וועט קיי-
נעם חלילה נישט שאַסן, אויב איהר
וועט נישט וויסען, ווער דאָס איז, דער
פיקר איז דאָך די מעשה און שיר פער-
זיכערן אייך, אַז דאָס איז אַ מעשה
שהיה און טאַקע מיט עונזערס אַ
ראַדאָמיר פרייליך.

קיינעם איז, דוכט זיך, אין ראַדאָם
אַזוי גוט נישט געווען, ווי דער דאָזי-
גער פרייליך, וויל דער העכסטער אי-
דעאל, צו וואָס עס שטרעבען אלע
מיידלעך אין זי אויך צתוכם איז נאָך
מיט עכ'לעז חרשים צוריק ביי איהר
פּערזענליכע נעוואָרען: געהאָט האָט
זי א חתן פון ג' וואָס גאָט און לייט
האָבען זיך מיט איהם געבענטשט. די

אז מען יאָגט זיך נאָך צוויי האָזען.
מיר ווייסען נישט, ל'בע לעזער, צי
זי העלרען פון אונזער היינטיגער
מעשה'לע האָבען געזיפט פון ווערשיל:
אז ס'איז נאָך צוויי האָזען,
כאַט מען קיין איינעם אויך נישט...
ערע נישט, גיכער מסתאָא, נישט,
וואָרום אויב זי וואָלט געוויסט, וואָלט
זי נישט פאַר קיין יודישע טאַכטער
געדאָלט—נישט געהאָט אַזאַ מיאָפען
דורכפאַ...
נאר ווי די מעשה זאָל נישט זיין,
אונזער איינציג מעשה'לע בעשעטיגט
געכאַטקאַל דאָס, וואָס מיר האָבען שוין
איינמאַל דערמאָנט אין איינער פון אַוני-
זער פריהערדיגע מעשה'לעך, אַז קול
הגון כּוֹל שוֹר. — די שטימע פון
פאַלק איז זי שטימע פון נאָט און ווער
עס פאַסט זיך נישט צו צו אַ פאַלקס-
ווערשיל, דער האָט נאָכדעם צו זינגען
און צו זאָגען.
נאָר איינער מיר טרעטען צו צום
מעשה'לע נישט מווען מיר אַבער בעפען
ביי אייך, ל'בע לעזער, איהר זאָלט
פון אַוני נישט פאַררען דוקא דעם

אונזער חוב

פארן ארבייטסלאזען = פאנר אין א"י.

שוין העכער א יאהר צייט, ווי עס ה'נשט אין א"י דער קריזיס. בעלז אין פאנאנס האט מסן געטרובט אין די מאסגעבערע ציון. קריזיס ארויפואר-סטן די שולד פון קריזיס אויף דעם עלטמענט פון דער 4-6 ע' עליה. נעגן וועלכע מ'איז וואָר ארויסגעטרעטן מיט עפענטלעכע משפטים (ווי אין הארשא די התאחרות). עס איז געשא-נטן א גרויסע פרנסע-אלגעמיינע אויף דעם געביטע, ביז וואנען מ'איז ענד-ליך קלאָהר געוואָרען, אז די הויפט-שולדיגע איז טאקע גישט קיינער, ווי די ציוניסטישע עקזעקוטיווע, וועלכע האט נישט פאראויפגעזעהן אז זי איז נאך נישט אימשאָנר געווען אויסצו-נעמען אונט מאסן עמיגראציע פון 40 טויזער מענטשען יערליך. דערין הא-בען לסוף אלע איינגישיטישע, איבער-הויפט סרעס, הייצמאן זעלבסט.

אין טיילען וועגען הילפס-איכלען בכור צו סעלייכטערען דעם קריזיס צי האָבען זיי ערפילט וייער הויב פון בעשטייערען זיך מיט ארבייטס-טעג יעדן חודש, אָבער מיט איינמאָליגע שטיצעס כאר די אַרבייטסלויזע אין אײַך ישראל, אזוי ווי עס האָבען גע-טוהן און עס פהוש נאָך היינט דער גאנצער אַרבייטס-ישוב אין אײַז-די פּאָנס. דער האָרעקטער פון ליני-דערען דעם קריזיס אין אײַז לָזוט זיך נאָך ווייט נישט סערגלייכען מיט דעם לינדערונגס-סיסטעם בשעת אַ קריזיס אין אַנדערע לענדער. אין יעדן לענד וואו עס ענטשעהט אַ קריזיס קומט די ערשטע אנטקעגען די מלוכה, גאָט-הער אלע שטאַדט-פּאַרנאָנען. ווי אויך די געזעלשאַפטן. אין אײַך ישראל. האָט נישט די ענלישע רעגירונג, נישט די שטאַדט-אָרגאַנען. און אפילו נישט די מעהר פערמענליכע געזעלשאַפטן זיך סערגלייכען מיט דעם פּראָבלעם פון אַרבייטסלויזיקייט.

ווען עס איז נור ענטשטאָנען דער קריזיס און די ערשטע טרויריגע שוואַל-

אוי א גאנץ שיינע. יענע וואָך איז די פרייליך, וועלכע מיר האָבען אייך דאָ פּאַרעכענעט, געפּאָרען מיט א קענען-וויזיס צו איהר חתן קיין ב. מאַכט זיך בעשה סען און זי באַקענט זיך אין וואַנען מיט אנ-עלענע און שייגעס יונגעמאַן, וועל-כער האָט זיך איהר פּאַרעכענעט אלס דער בן-חור פון גרעסטען גער-מאב-ריקאנט שש. אויפן גאנצען וועג האָט מען געשמועסט און אזוי גוט פער-ברענגט, אז אונזער פרייליך האָט אינ-גאנצען סארגעסטן, אז זי האָט א חתן און זי האָט אפילו נישט געמערקט ווי די צייט איז אוועק, דער צוג האָט זיך געשעלט אויף דער סטאָנע ב. אין משך פון זייער שמועס האָט דער יונ-געמאַן איהר אין ליבע זיך דער-קלערט און, ווי זאָגען די פּאַרענען:

„ער האָט געפאָנען איהר האַרץ...“
קימענדיג קיין ב., איז אונזער פריילי-לין מיט איהר פריש געבאָקענעט גע-ליבטען געגאנגען אין שטאַדט נישט דורפן הויפט-וואַנע פון וועקאָל נאָך דורך דעם הינטער-וועג, כדי איהר חתן, וועלכער האָט איהר געמאַכט אַפּוואַר-טען, אזוי ווי זיי האָבען זיך סארי-שטענדיג דורך בייך, וואָל איהר נישט

מען פון אַרבייטסלויזיקייט האָבען זיך פּאַנעוועגען בעווייזען, האָט בעלז די הסתדרות העובדים (די אַרבייטער אַר-באַניוואַציע) פּאַנעוועגען אַ בעשלוס צו בעשטייערען יעדען אַרבייטער פּאַ-מיליען-מענט מיט 2 אַרבייטס-טעג און יעדען אַרבייטער פּאַרליידיגען מיט 4 אַרבייטס-טעג יעדען חודש. פון אַנ-פּאַנג האָט עס געניגענד, אָבער נאָכדער ווען די אַרבייטסלויזיקייט האָט פּאַנע-נומען אַ מאַסען-אַרעסטער, פּערשעהט זיך, אז דער קליינער טייל פון אַר-בייטער האָט נישט געקענט אויסהאַל-טען די איבעריגע אַרבייטערשאַפט.

דאָן האָט זיך אנגעהויבען אַ לענג-דויערנדיג קאָנפּליקט פון די הסתדרות העובדים מיט די הנהלה ציונית, ביז וואַנען די לעצטע האָט ענדליך געשטימט אַ געוויסע שטיצע פּאַר די וואָס זענען אַרבייטסלויז 6 וואָכען צו 25 פּאַרעסער פּאַר אַ נישט פּאַמיליען-מענט און ביז 50 פּאַרעסער סאָר אַ פּאַמיליען-אַרבייטער, וואָכענליך. היינט, לויט ווי עס הערט זיך, דאַרפט עס פּערבייטען ווערען מיט 3 טעג אַר-בייט פּאַר יעדען. עס פּערשעהט זיך, אַז אַזעלכע קענס נאָך נישט פּאַר א געהעריגע לעבענס-ערהאַלטונג. נישט איינמאָל האָט אַרויסגעפּאַנען אויך דער

פּערברענגט די צייט ביז אין גרויסען טאָג אריין. סערישכונט פון גליק און געפּינע-דיג זיך אזוי הי אַין הינערפּלעט, האָט זיך אונזער פרייליך אויפגעקענט צוריק צוריק צו איהר קרובה, אָבער ווי דערשטוינט איז זי געוואָרען, ווען אויסטוענדיג די זאָכען און העלענדיג זיך לייגען שלאַסען, האָט זי געמערקט, אז עס פּלעט איהר דאָס גאַלרענע האַנד-וויגעל, ווי אויך דער גאַלרענער זשעקען און ברילאַנטע פּיננערל — אלץ מתנות פון איהר געוועזענע חתן...

פּערשטייט זיך, אז אונזער פרייליך האָט שוין קיין שלאָף נישט גענומען און באלד אינדערפרי איז זי שוין מיט איהר קרובה געווען אין טיש-הויז, דערהערענדיג אַזא מעשה, האָט יענער אַויסגעבעלט אַלע בייזע חלומות צו זייערע קעס, דערקלערענדיג, אז זיין בן-יחיד איז שוין פון פּעליכע וואָכען אין אויטלאַנד, וואו ער שטודירט. ערשט דעמאָלט האָבען זיי זיך אַרונגעזעהן, אז די פרייליך איז געפּאַלען א קרבן פון א געמיינעם שוויגערל.

נישט קיין אויסגעשלאָפענע און מיט א פּערקלימט האַרץ האָט זיך אונזער פרייליך באַן ברירה געמאַלדען אַז

ועד הקהילה פון יפו, תל-אב, א קול פּאַנעוועגען בעווייזען, וואו זיי האָבען פּאַנעוועגען אלס הסתדרות העובדים (די אַרבייטער אַר-באַניוואַציע) פּאַנעוועגען אַ בעשלוס צו בעשטייערען יעדען אַרבייטער פּאַ-מיליען-מענט מיט 2 אַרבייטס-טעג און יעדען אַרבייטער פּאַרליידיגען מיט 4 אַרבייטס-טעג יעדען חודש. פון אַנ-פּאַנג האָט עס געניגענד, אָבער נאָכדער ווען די אַרבייטסלויזיקייט האָט פּאַנע-נומען אַ מאַסען-אַרעסטער, פּערשעהט זיך, אז דער קליינער טייל פון אַר-בייטער האָט נישט געקענט אויסהאַל-טען די איבעריגע אַרבייטערשאַפט.

דאָן האָט זיך אנגעהויבען אַ לענג-דויערנדיג קאָנפּליקט פון די הסתדרות העובדים מיט די הנהלה ציונית, ביז וואַנען די לעצטע האָט ענדליך געשטימט אַ געוויסע שטיצע פּאַר די וואָס זענען אַרבייטסלויז 6 וואָכען צו 25 פּאַרעסער פּאַר אַ נישט פּאַמיליען-מענט און ביז 50 פּאַרעסער סאָר אַ פּאַמיליען-אַרבייטער, וואָכענליך. היינט, לויט ווי עס הערט זיך, דאַרפט עס פּערבייטען ווערען מיט 3 טעג אַר-בייט פּאַר יעדען. עס פּערשעהט זיך, אַז אַזעלכע קענס נאָך נישט פּאַר א געהעריגע לעבענס-ערהאַלטונג. נישט איינמאָל האָט אַרויסגעפּאַנען אויך דער

פּערברענגט די צייט ביז אין גרויסען טאָג אריין. סערישכונט פון גליק און געפּינע-דיג זיך אזוי הי אַין הינערפּלעט, האָט זיך אונזער פרייליך אויפגעקענט צוריק צוריק צו איהר קרובה, אָבער ווי דערשטוינט איז זי געוואָרען, ווען אויסטוענדיג די זאָכען און העלענדיג זיך לייגען שלאַסען, האָט זי געמערקט, אז עס פּלעט איהר דאָס גאַלרענע האַנד-וויגעל, ווי אויך דער גאַלרענער זשעקען און ברילאַנטע פּיננערל — אלץ מתנות פון איהר געוועזענע חתן...

פּערשטייט זיך, אז אונזער פרייליך האָט שוין קיין שלאָף נישט גענומען און באלד אינדערפרי איז זי שוין מיט איהר קרובה געווען אין טיש-הויז, דערהערענדיג אַזא מעשה, האָט יענער אַויסגעבעלט אַלע בייזע חלומות צו זייערע קעס, דערקלערענדיג, אז זיין בן-יחיד איז שוין פון פּעליכע וואָכען אין אויטלאַנד, וואו ער שטודירט. ערשט דעמאָלט האָבען זיי זיך אַרונגעזעהן, אז די פרייליך איז געפּאַלען א קרבן פון א געמיינעם שוויגערל.

נישט קיין אויסגעשלאָפענע און מיט א פּערקלימט האַרץ האָט זיך אונזער פרייליך באַן ברירה געמאַלדען אַז

ל"ג בעומר אויפ'ן פעלד.

(א משה'לע פון די אמאליגע קינדער-יאהרען)

כיבין נאך דאמאלס א קינד געווען. כהאב געלערענט ביי ר' הצרשעלע מליכד צאמען מיט נאך קינדער פון חסיד'ישע עלטערע פון אונזער שטאָדט. דער רבי איז געווען בטבע זעהר א שטרענגער, פארן קלענסטען חטא, וואס מיר זענען פגעגאנגען, אָדער פאר ברע-כען א יף א האָר די חדר-דיסציפלין זענען מיר אויסגעשטאנען שבעה מדורי גהנם. מיר האָבען מורא געהאט פארן רבי'נס אַ ווינק און געציטערט אימת מות פארן סיסטעל קאנטשעק, מיט די פיערשאך געפלאַכטע הארט-שטעכעדי-געלערעלעך, וואס איז א מינוט נישט אראפגעגאנגען פון טיש, און געקוקט אונז אין די אויגען אריין ווי איינער זאָג: געדענקט קונדסים לערענט מיט קאס א נישט הויב איך מך אויף פון אָרט און שנייד ענק א באַרג. —

א גאָץ יאהר האָבען מיר פון רבי'ן נישט געהערט קיין איין גוט וואָרט, ער האָט אונז נישט געלאָזט אויף דער כריי. יעדער מינוט האָט ער געהאט פאר אונז א אנדערע אַרבייט. ער האָט אונז אזוי געפייניגט, אז נישט איינמאָל האָבען מיר קליינע קונדסים זיך צו-פנסערעט און געהאַלט מאכען א רע-וואָלוציע. מיר האָבען דעקלערט אַ גענעראל שטרייק און זיך אָפגעזאָגט צוגעהן אין חדר, דער רבי האָט אָבער געהאט אַ ביזע רצחה ביי די טאטעס און זיינס איין וואָרט, אז מיר זענען שקצים, דראַבעס, וואָס ווילען נישט לערנען, איז בכח געזען אנטערצו-בראכען אונזער א יפּשטאנד און מיר האָבען נעבן בחרפתנו געמוזט געזין צוריק אין חדר און אונטערוואַרפען זיך

געשטעלט אויף דעם ערשטען פלאַץ פאר פערשידענע זאמעל אַקציעס, וועט פאר דעם צויעק געוויס ארויסווייזען דעם הייליגען חוב און ערפילען די געשטייערונגען נישט ווייניגער ווי אין אַדערע שטערט.

פ. מיללער.
דער שרייבער פון די שורות צאָהלט איין פאר איין ארבייטס טאָג פארן פ. א. פ. אין רופט ארויס פאַגענדע חברים; מאגיסטער אכרס סאָלבע, משה ראָ-טענבערג, כראָס, לייביש מיטמאן, סטוד. מנחם פערדער, (ווארשא) מאיר קראיעווסקע, יוסף בלאס, יונה נאָדאָק, אייזיק זימלער, ישעיה אייגער, היינליך דאָלאַ אין שמעון סטראַווינסקי (קעלן).

זיין דיקטאטור, אזוי איז געווען א גאנץ יאהר, פארדאָס, אז ס'איז געקומען ל"ג בעומר איז אונזער רבי געוואָרען אַ אנדערער מענש, זיין גאנצע שטרענג-קייט, בייקייט און אַנגעשטייפיקייט איז גענצליך פערשווינדען פון זיין דאָר. זיינענדיג פנים און זייער ארט האָט פערביטען אַ מילד און צופרידען שמי-כעלע. אז מיר זענען געקומען אין דער פריה ל"ג בעומר אין הרר אַריין און מיר האָבען נאָר וואָס אָפגעדאָ-ווענט האָט דער רבי אונז מודיע גע-ווען כהאי ליטנא: היינט קינדער וועט מען נישט לערנען, מיר וועלען אַלע היינט ארויסגעהן אין פעלד פון אונ-טער דער שטאָדט, פאר יעדען בעזונ-דער פון ענק מאך יאָך אַ פיי-אין-בויגען און מיר וועלען ארויסגעהן בעוואָפּענט אין פעלד אַריין. —

דער דאָזיגער בעוואָפּונגס-מאָג פּעסט אין דער עיקר דעם רבי'נס פּלוצ-לינגע גוטע שטימונג האָט איינז-קייט דער אזוי בעגייסטערט, אז מיר זענען פשוט גרייט געווען אונזער רבי'ן מוחל צו זיין פאר די דאָפניקעס און קאנטשעקעס, וואָס האָבען אונז איבערגעלאָזט נאָך פּרענגעס און טיע-פע צייכענס און איהם אויסקושען פאר זיין בעשריייען אונז פון לערנען אויף אַ גאנצען כאָג און פאר זיין שפּאציר ארויס אין פעלד אַריין.

אונזער רבי האָט געהאַלטען וואָרט און תיכף נאָך זיין געגעבענער פריי-הייטס-קאָנסטיטוציע האָט ער זיך גע-נומען פאר דער אַרבייט און אויסגע-שגיצט פאר יעדען פון אונז אַ גרויס-א-טיגען פיי-אין-בויגען, און ארום 11 אַ זייגער פריה האָבען מיר ארויסמאַרשירט אינטער דער שטאָדט אין דעם טיפען טהאַליגען פעלד פון יענער זייט שטאָט. דער טאָג איז געווען אַ הערליכער, דאָס גאַנצע פעלד איז געווען בעדעקט מיט גרין זיידענע גראָזען, וואָס האָבען זיך געוויגט אונטערן פּלאַטער פון אַ לייכט קיהל ווינדטעלע. פייגעלעך האָ-בען געטשווישטעט און אַראָפגעזונ-גען פון די בוימער. מיר האָבען אָב-געטעהעמט און אַריינגעטרינקען אין זיך די פריש קוויקענדע פריהלינגס-רופט. די הערליכקייט פון די מיט בלימעלעך בעצירטע סאמעט-גראָזענע טעפּיכער וואָס האָבען בעדעקט דאָס אויף הייט אויסגעשפרייטע פעלד, האָט אונז גע-כשוּפּט און גערייצט. מיר האָבען זיך

געלאָזט וואויל געהן און ככדר געציי-לעוועט מיט אונזערע פיי-אין-בויגענס אויף די פליהענדיגע פייגעלעך. דער רבי איז זיך די גאַנצע צייט געוועטען אונטער אַ בויס, געהאַלטען ביי דער זייט א קליין ספּריל און פון מינוט צו מינוט געקוקט צו אונז קונדיסים, ווי מיר שטיפען און אַפּוסעווען ארום. אז מיר האָבען שוין געהאַט גוט אָפ-געבראַיעט, האָט אונז דער רבי צו זיך צוגערופען און געזאָגט מיט אַ געלעכ-טערלי: ווי איך זעה, ווייסע חברה'ני-קעס שמעקט אייך גוט דאָס פעלד. אַפי נישט צוגעהן אין חדר, וואָס נישט? ווען איהר לערענט אזוי מיט חשק, ווי איהר בראַיעט דאָ ארום, וואָלט דאָך פון אייך ארויסגעוואָקסען מענשען און איך וואָלט נישט געפרויכט ביי אייך פטרען דאָס האַרץ. —

מיר זענען געוואָרען אומעטיג, לויט דעם רבי'נס מינע האָט מען דערקענט, אז ער הויבט זיך אָן גרייטען אויף צוריק-וועגס און האָט אונז בדעה צו-ריקצופיהרען אין חדר אַריין. מיר האָ-בען געשוויגען און אויף דער בעמער-קונג פון רבי'ן גאַרנישט געענטפערט און געוואָרט אַט אַט אויפן בעפעהל זיך אומצוקעהרען אין שטאָדט. צווי-שע די חדר-יונגלעך האָט זיך גע-פונען מיין חבּר, משה'לע, אַ פייערדיגער יונגאַטש מיט אַ פּיסק, וואָס האָט זיך גענומען מוטה און אַ זאָג געטוהן צום רבי'ן: אדרבה, זאָגט איהר אַליין, רבי, צי איז דאָ אין פעלד נישט בעסער ווי אין חדר? זעהט, רבי, טהיט אַ קוק, ווי דאָרט געהען אַרום פויערעס מיט די אַקערס איבער די פעלדער און אַקערען די ערד, טהוט אַ קוק, אויף וייערע הייזעלעך, וויפיל זינען-ליכט עס גיסט זיך דאָרט אַריין, ווי שטיף און רוהיג דאָ איז, רבי, טראַגט אריבער אהער דאָס חדר, וועט איהר זעהן, צי מיר וועלען דאָ נישט לערנען מיטן גרעסטען חשק זייט אַ בעלן און פּרובירט. —

ביסט אַ נאָר משה'לע, די פעלדער זענען נישט אונזערע. מיר האָבען אויך אַ מאָהל געהאט פעלדער מיט זין, מיט בלומען, מיט אַקערס, אָבער היינט האָ-בען מיר נישט — האָט זיך דער רבי אָנגערופען.

ווען און וואו האָבען מיר געהאט אזעלכע פעלדער, רבי, — פּרעגט ווייטער משה'לע.

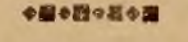
נישט? — ווייל מיר זענען אין גלות. די יודען האָבען דאָמאַלס געזינדיגט, האָט זיי גאָט ארויסגעטריבען פון הייליגען לאַנד.

— און ביז וואָנען וועלען מיר אזוי זיין אין גלות, רבי? — ביז משיח וועט קומען. — און ווען וועט משיח קומען? — ווען וועט הייסען פון הימעל? — ווען וועט מען וויסען, אז מ'הייסט פון הימעל, רבי?

— פּרעג נישט, משה'לע, אזוי פיעל קשיות, בשעת מיין חבּר משה'לע האָט גע-פיהרט די דיסקוסיע מיט רבי'ן וועגען ביאת המשיח, האָבען זיך קליינזאָרג אַלע אויסגעזעצט ארום דעם בויס, וואו דער רבי איז געוועטען און צוהערענדיג זיך מיט גרויס נייגעריגקייט צו זייער געשפּרעך, האָבען מיר גאַרנישט בע-מערקט ווי פון די געדיכטע קשאַקעס און בעפלעכטערטע בוימעלעך האָבען זיך אַרויפגעשאַרט אַ גרויסע מחנה שקצים, קליינע און גדויע און דערזעהנדיג אונז זיצען מיט פיי-אין-בויגענס האָבען זיי זיך צו אונז אַ לאָז געטוהן מיט שטעקענס, דרענגער און שטיינער און אָנגעהויבען אונז מקיים פסק זיין, אז מיר האָבען זיך געזעהן מיט דער על-טער באַבע, צומייסט האָבען זיי פער-פיהרט אַ מלחמה מיטן רבי'ן און איהם געריסען אזוי לאָנג ביי זיין לאָנג געל בערדעל ביז אַ העלפט פון רבי'נס באַרד איז געבליבען אין זייערע הענד, אונז קליינזאָרג האָבען זיי אויך נישט געזשאַלעוועט, זיי האָבען אונז קודם

כל ענטוואַפּענט, צוגענומען ביי אונז די פיי-אין-בויגענס און חאַלטענדיג זיך פאר די בייכער פון געלעכטער אויסגערושען: פאטושע נאָ נא זשידאָווסקע וואָקסען, זעה נאָר די ביקסען, די האדמאַטען זייעדעו מ'האַט אונז אויסגעמ'קליט די ביינער, יעדער פון אונז האָט בישועות חן אַריינגעחאַפט צו אַ פאַר טטוסאַקעס און קוים אַ לעבעדיגער געמאַכט פּיס, איינער נאָר וואָס איז געבליבען אַ לענ-גערע צייט אין געפענגשאַפט איז געווען דער רבי אונזערער, ער האָט געשריגען שמע ישראל און די שקצימ'לעך האָבען געריסען די באַרד, מיט גרויס מיה און מאַטערניש האָט ער זיך ארויסגעריסען אין בלויען קאַפעל, דאָס היטעל האָט ער איבערגעלאָזט אויפן פעלד און אַנטלאָפּען מיטן גאַנצן כח, הערענדיג הינטער זיינע פלייצעט אויסגעשריייען: דאָ פאַלעסטיג, מאַשקו, דאָ פאַלעסטיג, טאָם טוואַי קראַי, ניע טאָ. — מיר קלע-

— און היינט פאר וואָס האָבען מיר

וואס הערט זיך איז ראדאם.

ראדאם וועט קירצליך האבען דעם לינת הצדקה וואס פאר דער מלחמה.

ווי אלע געדענקען, האָט אין ראדאָם סאַר דער מלחמה עקזיסטירט א לינת הצדקה, וועלכער האָט זעהר פיל אויג-גענוהן און געבויט פון ערשטליען מעדיצינישע ווילף צו יעדער און אין יעדער נויטיגען מאָמענט אפילו אין די שפּעטסטע שעה'ען פון דער נאכט האָט דער דאמאָלסדיגער לינת הצדקה געהאַט א דעזשוירטערען נאָכט-משכיר, וואס האָט אין יעדער דרייגנדיגער פאל גע-קענט האָבען אין טשך פון מינוטען אין זיין בעזיץ א דעקסל און אַלע נויטיגע מעדיצינישע מיטלען אין אַפטייק.

דער לינת הצדקה פון סאַר דער מלחמה האָט מיט זיין קאָלעקטאָר און נוצער-רע-הענטיגקייט זיך ערוואַרבען די אַלגעמיינע אָנערקענונג און סימפּאַטיע פון דער גאַנצער שפּאַרט און דער גרעסטער טייל פון די יודישע איינ-וואוינער זענען געווען בעטייליגט אין דער דערמאָנטער געזעלשאַפּט זייענדיג פּערשויבען אַלס מיטגלידער, אָדער אַלס נאָכט-משכירים, די לעצטע האָבען געשפּילט אַ גאָר וויכטיגע ראָליע דער-מיט, וואס זיי זענען דעלעגירט געוואָרן רען צו די קאָלעקטאָר אין שפיטאַל, ווי אויך צו פּרוּוואַכס-קראַנקע, דאָרט וואָר די שוואַכגעשטענע זענען שוין מיט געוואָרען אַרומגעזענדיג ביים קראַנקען דער לילה האָט סאַר די נעכט רעזער-וירענדע געהאַלטען לעקציעס, רעפּע-ראטען אין זיי געלערענט ווי אזוי זיך אומצוגעהן מיטן קראַנקען און איהם בעדיענען. ער האָט געהאַט אין זיין בעזיץ אַנאָלוגאָסאָריום, אַלע נויטיגע מעדיקאַמענטען, איז געשטאַנען אין קאָנטאַקט מיט אַלע דאָקטוירים און אַפטיקען, מיט אייז וואָרט דער דאָ-מאָלדיגער לינת הצדקה האָט פּענומען אייגענע טון די אָנגעזעהענע פּלעצער צווישען אַלע ראַקטער אינסטיטוציעס. מיטן אויסברוך צובר פון דער מעל-מלחמה איז דער לילה לינקוויירט גע-וואָרען און ביזן היינטיגען טאָג עקזיס-טירט נישט ביי אונז אין ראדאָם אַזא לינת צו דער לינת הצדקה, און ער האָט אַלע צענדליגער פּלעצער אין פּערשויבען אַלע נויטיגע מעדיקאַמענטען און אַפטיקען, מיט אייז וואָרט דער דאָ-מאָלדיגער לינת הצדקה האָט פּענומען אייגענע טון די אָנגעזעהענע פּלעצער צווישען אַלע ראַקטער אינסטיטוציעס. מיטן אויסברוך צובר פון דער מעל-מלחמה איז דער לילה לינקוויירט גע-וואָרען און ביזן היינטיגען טאָג עקזיס-טירט נישט ביי אונז אין ראדאָם אַזא לינת צו דער לינת הצדקה, און ער האָט אַלע צענדליגער פּלעצער אין פּערשויבען אַלע נויטיגע מעדיקאַמענטען און אַפטיקען, מיט אייז וואָרט דער דאָ-מאָלדיגער לינת הצדקה האָט פּענומען אייגענע טון די אָנגעזעהענע פּלעצער צווישען אַלע ראַקטער אינסטיטוציעס.

אָלס די ערשטע אויפגאַבע שטעלט זיך דער נייגעשאַפּטער לילה צו פּע-רישערען די מעדיצינישע הילף און דאָס שאַפּען אַ נאָכט-משכיר, וואָס זיך געפינען אין אַ פּשוטער וועלכע-שטענדיגען לעקאַל, וואו ס'וועלען די זשורירען אַ נאָכט גאָט משכירים, וועלכע זענען אין אַ נויטיגען קראַנק-הייטס-פּאַראַל, אַחן אונטערשייד צו צו אַ רייכען אָדער אַרימען קראַנקען זיין בכח תיכף פּרוּוואַכטען אַ דאָקטאָר, אַלס אַ פּריגע נויטיגע איינריכטונגען וועלען סימפּאַטיע און מיט דער צייט אַייגענע-רעזערוועס.

דעם 1-טען שטענדיגען זעל דער נייער לילה שוין צוטרעטען צו רעזע-רווען און פּראַקטישע אַרבייט.

די רייזע, אַז ס'ווערט צוויק בענייט דער אַמאָליגער לינת הצדקה, איז אין שטאַרט אויפן נומען געוואָרען מיט גרויס צופרידענהייט און פּערזאָנלעכע-סירונג.

יאָ געהן אָדער נישט געהן.
די יודישע ראטמענער נאָך נישט אָנגענומען קיין בעשלוס מכה זייער שטעלונג צום נייעם שטאַדט-ראַט.

אין א זעהר נישט בעקוועמט אָנע געמוגען זיך יעצט די ניי אויסגעוועהל

גע הבה יענו געשטענן פון טייע-רעם צון זעהנדיג די נאָכט-לינת הצדקה פון זיין רבי'ן זחת ושתים האָבען מיר געהאַט זעלעבס א נקמה זעל ער ווייסען דער רב אונזערער, און אינזערע מליציעס זענען נישט הפך און אז מ'שלאַגט מ'ט'ן קאָנטעקט מ'היט טאָקי וועה, אונזער חבר משה-לע האָט ער איז געווען צווישען אונז דער גרעסטער קונטס האָט אונז גענומען אויסמוסר'ן: שטעמט'ס ענק, מ'פרייבט אונז פּרויס פון פּעלר, דאָ וואו מ'שמעקט מיט גרינס, וואו ס'איז אַזוי נוס, אַזוי ליכטיג, אַזוי טייל, און איהר לאכט און האט נקמה פון רבי'ן, שטעמט'ס ענק, און דאָס אויס-רעדענדיג האָט זיך איהם געשטעלט א שטרע אין די אויגען.

אז מ'איז שפעטער געקומען אין חדר אריין און דער רבי האָט דער-זעהן, אז מ'פּעלט איהם אַ העלבע בשיד האָט דער רבי געזאָגט צו אינז: זעהט איהר קינדערלעך, אַז ס'איז אמת, וואָס איך האָב אייך געזאָגט, אַז מיר זענען זינדיג, זיי די שקצים-לפך זענען נאָר שליחים אין מען הייבט זיי דאָס שוחן פון הימל, זיי זענען גאָרנישט צולדיג, משה'לע האָט אָבער ווייטער געפרעגט: רבי, אפטר זענען זיי די שקצים לען כאקי גע-רעכט, וואָס זיי וואָנען דאָס טאַלעסטיגער פון אפטר מיינט מען אַזוי אַזוי פון הימל?

ניין, משה'לע, ס'איז נאָך נישט די צייט, — — — — —

פון דאמאלס-ען זענען שוועק אַ סך יאָהרען פון דער תלמוד האָט מנח געווען דעם רבי'ן, דער רבי העלפט היינט בויען די חסידישע קאָלעגיום אין א"י, זיינע חברים, חסידים און זיין רבי האָבען איהם מיט זיך מיטגע-נומען, און זיין תלמוד משה'לע טריקענט די זומפּטען אין עמק, און ווען דער רבי אין תלמיד געגענענען זיך דערמאנען זיי זיך אַן דעם ל"ג בעומר אויפ'ן פּעלר פון די קינדער יאָהרען און דער רבי טרייבט דעם תלמיד, אַז אויב משה איז נאך נישט געקומען אין פּע יעדענפאַלס אַנאחח'תא רגאולה.. און משה'לע ווערט געשטאַרקט פונם ליכטיגען אמונה-סייערעל, וואס ברענט אין די העלע און קלאָרע אויגען פון זיין רבי'ן פון די קינדער-יאָהרען...

בן-דוד.

טע בייגעוועליכע יודישע ראטמענער, ס'איז זיי שווער אנצונעמען א קעג-קעמפ שטעלונג בנוגע זייער בעניינלי-גונג אין נייעם שטאַדט-ראַט און די פראגע: יאָ געהן, אָדער נישט געהן קען ביי זיי נאָך אַלע צענדליגער נישט געלעבט ווערען. דאָס איז דערפאַר, וואס די סאָלגען פון די יעצטיגע וואהלען זענען אויסגעשלאָסן און, אַז די יודישע ראטמענער האָבען צוליב זייער קליי-נער צאָהל אויסגעהערט צו שפּילען אין נייעם שטאַדט-ראַט די העל פון זיין דאָס צינגעל אויף די וואָנענדיג, איז דעריבער פיהלענדיג זייער שוואכען כח איז זיי שווער דעסיינירען אָנצונע-מען ווענען דעם אָנפּעשלוס, ווי פּען טיילט אינז מיט, זעל דער יודישער נאבאָיאַנטער בלאַק האָבען פּעשלאָסען צו מאַכען א פּראָטעסט געגען די וואהלען, אָבער מען איז נישט ויכער צי דער פּראָטעסט וועט עפּעס הירקסן, מלחמת די האפנונג, און אויך די פּוילישע רעפּעס פּאַרטייען וועלען טראָגע-אויף זייער אַ דעפּוטאַטען פּערוואַלונג א בעשלוס צו געהן אין שטאַדט-ראַט אין נייעם לייגען די מאנדאַטען, און אזא פאל וועט דער פּראָטעסט פון בלאַק זיין אַיינציג און ס'איז דעריבער א פּאנע צי ער וועט האָבען אַ מלחמה, עס געהן קלאַנטען, אַז די פּא. פּ. ס. האנדלען אַינזער מיט'ן בלאַק צוזא-געבנדיג אהם א לאו רביק אַזוי ער זעל נישט מאַכען קיין רעקורס, ווי אויך מיט דעם פּוילישען נאָר-אַ-ווען לאָנער און צענטרום, פּוילישע גענעריג זיי אַלס פּאַרזיצענדיגער פון שטאַדט-ראַט צו וועהלען דעם רעזענט ה' רעגוסקי (צענזור), אויף וויפיל דאָס איז אמת ווייסען מיר נישט, מיר ניבען דאָס איבער אויפ'ן פּויליש פון די קורסיווערע קלאַנגען, ווי עס זאל אָבער נישט זיין קיין בעשלוס האט דער בלאַק נאך נישט אָנגענומען און די אנפירערשאַפּט האָט נאך נישט צוגענומען פּען קיין זי-צונג פון אַלע געוועהלעכע ראטמענער כרי געמיינענע אָנצוגעווערען די לעגעט, ווי די נייע, די פּוילישע געוועהלעכע ראטמענער פון בלאַק ערקלערען העלע מען זיי נאָך נישט פּען הויך דעקלע-קאָנער...

פאַ האָן תּשערוּת, און דער בלאַק האָט יאָ געהען צוגעהן אין שטאַדט-ראַט, מ'אָפּען נאָר נישט דעריבערען

צווישן זיך צוליב אנדערע טעמים. געמליך: יאס אדון. ה' מוליער האט פערשפראכען באס ה' נתן זיגמאן וועט נישט געוועהלט ווערען זאל ער איהם אפטרעטען זיין ארט. היות אבער ווען ה' מוליער זאל זיך אבזאגען פון זיין מאנדאט קומט אין דער רייה ה' שמואל קארמאן. וועלכער איז נישט געוועהלט געווארען, און וועלכער שטעהט אויף א פריהערדיגען פלאץ ווי ה' זיגמאן. געפינט זיך דעריבער דער גאנצער ענין אין גרויס פערלעגענהייט. זאל ה' מוליער לייגען זיין מאנדאט, וועט דאך דער מאנדאט סיי ווי נישט אנקומען צום ה' זיגמאן; זאל ער בליי- בען ביים מאנדאט. האט דאך ה' מוליער אבער פערשפראכען אבצוטערעטען זיין פלאץ דעם ה' זיגמאן.

דער ארטאדאקסישער ראטמאן ה' יוסערמאן האט פריחאט צוגעזאגט אפי- צוטרעטען זיין ארט ה' שמואל קארמאן. נאכדעם ווי דער לעצטער איז נישט דורכ- געגאנגען. ער קאן אבער נישט אויס- פיהרן זיין הבטחה, מחמת זיין פארטיי. ס'הייסט די אגודה, ערלויבט איהם נישט צו רעוויגירען פון דעם מאנדאט. האט זי האט איהם אנפערטרויט.

רשימות פון פז'עוולה'טע ביים אויסמעטען דעם אימאזן- שטייער.

אין צוזאמענהאנג מיט דעם. וואס ביים אויסמעטען דעם אבראקטאוו- שטייער פארן יאהר 1926 זענען שטארק בעזעהל'הט געווארען פיל סוחרים. ווערט אין סוחרים פערזאן צונויפגעשטעלט רשימות פון יעדער בראנזשע און סעק- ציע. וואו עס געפונען זיך אוועלכע בע- עוולה'טע. אין סוחרים-פערזאן זיצט יעדער נאכט א ספעציעלע קאמיסיע פון א אנדערע בראנזשע, וועלכע בע- קומט זיך גענוי מיט דעם ריכטיגען מצב פון די וואס קומען מאכען רעקורסען אין דעם. וועלכען די קאמיסיע געפינט אין און ער איז פאקטיש בעזעהל'הט געווארען. ציהט די קאמיסיע איהם ארויף אויף די ליסטע פון די געקשיי- דעט. צושרייבענדיג איהר מיינונג. אז דער פינאנץ-אמט זאל בעריקויכטיגען זיין רעקורס און דעם שטייער פון אפי- ראט אויסמעטען לויט דער גרויס פון יאהר 1925. די ליסטעס וועלען צו- געשטעלט ווערען אין פינאנץ-אמט און ביז דעם 20 וועלען זיי בעטראכט ווערען אלס א אלגעמיינער רעקורס. צו וועלכען ס'זעלען צוגעצויגען ווערען זאכקענער פון יעדער בראנזשע. דאס בעטראכטען די עוולה'ליסטעס אין דער פאם פון רעקורסען. בעפרייט

אבער נאך נישט פון איינצאהלען דעם שטייער פון אבראקטאוו. ביז דעם 20 מאי בעדארף יעדער איינצאהלען א העלפט פון דער סומע. וואס מ'האט איהם געשטעלט אויפן יאהר 1926. צו- רעכענדיג 10%. פאר פערשפעטיגען דראקט א שטראף צו בעזעהלען דעם שטייער מיט א צוגאב פון 4% פון דער סומע אין א חוק דעם קאן מעג- ליך זיין דע- פאל, אז דער גאנצער אומזאץ-שטייער פארן בעטרעפענדען יאהר זאל מיט א מאהל איינגעמאכט ווערען.

א נייע באנדע שווינדלערס גראסירען אין ווארשא.

א באנדע נייע פעלשער האבען זיך בעווזען אין ווארשא. וועלכע האבען אין רשות א גרויסע צאל אגענטען מיט אנאנימע אונטערנעמער. וואס קלויבען אויף די מיסטקאסטענס. אין קויפען זא- נאר לעדיגע שאכטלען פון פאסטא. וועלכע עס ווערען אנגעפילט מיט עפעס א שמירעכץ. א גאנצע רייע מענשען זענען שוין געפאלען אלס קרבנות פון דעם שווי- דעל, טרויעריגער איז גאר, וואס דאס שמירעכץ רואנירט און זאגאר פער- ברענט דאס לעדער פון די שיך. די פירמע „זארושא“, וועלכע פרא- דוצירט די בעכטע אין דער וועלט פאסטא „זארושא“, ווילענדיג זיך טער- היטען פאר פאלסיפיקאטען. טוט שוין פין א לענגערע צייט אן באנדראלירען יעדעס שאכטלע, א דאנק דעם איז יעדער קויפער פון די אנערקענטע און אונפערגלייכע גוטע פאסטא „זארושא“ — זיכער, אז ער בעקומט אנארגיינעלען פראדוקט אן נישט קיין פאלסיפיקאט. 1-01.

מאָרד און זעלבסטמאָרד.

פאָריגען דינסטאג 7 א זיגער אין דער פריה איז די פאליציי אלארמירט געווארען פון א שרעקליכען מאָרד- געשעהעניש. אויפן דירעקטאר פון דער היגער „ספולקא ראלנא“ ה' וועגלענסקי האט זיין אייגענע דינסט, טעקלא גרא- מאדסקא, אויסגעפירט א שרעקליכן מאָרד- טהאט, סיסענדיג אין אים פון א רעוואל- חער. בשעת די פאליציי איז אנגעקומען אויפן ארט פון געשעהעניש האט זיך פאר איהר פארגעשטעלט א מוראדיג בילד. אויף דער ערד איז געלעגען דער דירעקטאר אין א קאוועשע בלוט און נישט ווייט פון איהם די דיענסט מיט א טיף איינגעשניטענעם האלדז. די ערשטע אויספארשונג האט בעווזען, אז די דיענסט האט 5 מאהל געשאסען

פון הינטען אויפן דירעקטאר און בליי- בענדיג דערשיטערט פון איהר גראזא- מען טהאט האט זי זיך דורכגעשניטען מיט א קיך-מעסער דעם האלדז מיטן צוועק צובעגעהן זעלבסטמאָרד. ביידע קרבנות זענען אין א שווערען צוש- טאנד איבערגעפיהרט געווארען אין שפיטאל שו. קאזשמיעזש. די דינסט גראמאדסקא האט איבער- געלאזט א בדיעה אדרעסירט צו איי- נעם פון די דעפוטאטען.

יוזף מאַסטבוים אין ראדאָם.

דער בעוויסטער יודישער שריפט- שטעלער, יואל מאַסטבוים, וועט די נאָהנטסטע טעג בעזוכען ראדאָם, וואו ער וועט האַלטען אַ פאַרלעזונג א. ד. ט. „דער משפּט איבער דער יודישער פרוי“. די דאזיגע פאַרלעזונג האַט זיך שטארק קונה שם געווען מיט איהר רייכען און העכסט - אינטערעסאנטען אינהאַלט און איבעראַל אַרויסנערופען אַ געוואַלדיגען אינטערעס צווישען סובליקים. צוליב דער חשיבות און פאַפּולאַריטעט פונם שריפטשטעלער מאַסטבוים, ווי אויך צוליב דער גראַנד- יעזער אַנהאַלדונג פון זיין פאַרלע- זונג, איז צו האַפען אז די פאַרלעזונג וועט מאַסענווייז בעזוכט ווערען אין וועט אראָב מיט אַ גרויסען ערפאַלג.

אין קעלץ האַלט ה' מאַסטבוים די זעלבע פאַרלעזונג היינטיגען שבת דעם 21-טען.

פון האַנדווערקער-קלוב.

זונטאג דעם 22-טען דעם חידש סינקטליך 7 1/2 פאַרנאָכט וועט אין לאַ- קאַל פון האַנדווערקער-קלוב פאַרקומען אַ אויסערגעווענהליך אַלגעמיינ פער- זאַמלונג, אויף וועלכע עס וועט בע- האַנדעלט ווערען אייניגע לויפּענדע

וויכטיגע פראגען. די מיטגלידער ווערען געבעטען צו קומען.

ל"ג בעומר-פיייערונגען.

זונטאג דעם 22-טען האלב 7 פריה מאכט דער היגער „שומר הצעיר“ ווי אויך דער „השחר“ אויספלוגען קיין אנטוניווקע. דער „שומר הצעיר“ אַרדענט איין וועט-לויפען, שומרישע פּערוויילונגען און די שבועה פאַר די שומרים און שומרות פון צווייטען גדוד.

פון „טאָז“.

זומער-קאַלאָניעס אין אַסחאָזק און אין גאַרבאַטקע.

דאס איינשרייבען פון קינדער אויף זומער-קאַלאָניעס וועט זיך אָנהויבען דעם 1-טען יוני (קיין גאַרבאַטקע). קיין אַסחאָזק וועט מען אָנהויבען פּערשרייבען קינדער דעם 21 מאי ד. י. קינדער מיט אַנשטעקענדע קראַנקהייטען און טובערקוליאָז-קראַנקע און אויך קי- דער יונגער אַדער עלטער פון די בע- שטימטע יאָהרען (14 - 7) וועלען אויף רי זומער קאַלאָניעס נישט אַרויס- געשיקט ווערען. דאָס איינשרייבען וועט פאַרקומען אין ביוראָ פון „טאָז“ (דלוגא 24) פון 4 ביז 5 נ"מ.

לטובת דער בוסק-אַקציע.

אינם פּערגאנגענעם מאָנאַטאָ איז פאַר- געקומען אויף די הינע גאַסען אַ ציי- כען-פּערקויף לטובת דער בוסק-אַקציע איינגעאַרדענט דורך דער געזעלש. „עזרה“. ביי א בעטייליגונג פון אַ קליי- נע צאָהל זאַמעל-פאַרלעך איז גע- זאַמעלט געוואָרען 239 זל. 34 גר.

לעצטע אויפפאדערונג.
אזוי ווי ה' שמואל קארמאן האט געווארען אויף מיר בייבוליס אין דער בעגענווארט פון א גרויסען פערזאמעלעטען עולם אויפן לעצטען וואהל-מיטינג אין סוחרים-פערזאן. אלזא פ'דער איך איהם אויף צום לעצטען מאהל צו א עהרען-געריכט, אויף זנאטא דעם 22-טען, אין סוחרים-פערזאן. וואו ער זאל זיין בעשולדיגינג געגען מיר בעגרינדען מיט פאקטען. אין פאל פון וועלן ווייטער אַבשעלען דעם ענין וועל איך ציהען די געהעריגע קאנסעקוענצען מיט אכטונג מ. קאטליאר.

לעקטאָרען אין סובלאַקאַטאַרען פאַראיין אין ראדאָם.
זונטאג דעם 22-טען סינקטליך 1 א זיגער מיטאָ קומט פאַר אין לאַ- קאַל פון האַנדווערקער-קלוב יאָנו 59 די אלגעמיינע פּערוואַלונג פון די לאַ- קאַטאַרען און סובלאַקאַטאַרען אין ראדאָם. אויף דער טאָג אַררונג שטעהען וויכטיגע פראגען מיט וואהלען פון א נייער פּערוואַלונג. בעטערקענע א יב אז דער געשעשטער צייט וועלען נישט זיין די געהעריגע צאל מיטגלידער וועט די פּערוואַלונג פאַרקומען דעם זעלבען טאָג 2 אויגער מיטאָ ביי יעדער צאָהל מיטגלידער.

קעלצער אבטיילונג.

אסקאר סערוועטניק.

וועגען דער טיטיגקייט פון דער געזעלשאפט „טאז“.

„פאוואוס“ (פאך) א קרענק, וועלכע אממייסטען גראסירט ביי יודען און ביז יעצט אויסגעהיילט העכער פערצען טויזענט קראנקע.

ביים יעצטיגן טאג געהערען צו דער נעז, „טאז“ 16 אמבולאטאריומס, 12 דענטיסטישע קאבינעטען, און 6 אפ-טיקערן, העכער 100 טויזענט ליידינדע האבען גענאסען פון מעדיצינישער הילף, וועלכע עס האבען פרייליט 143 ראקטוריום, 13 דענטיסטישע, 102 פול-זשעס און 7 אפטיקערס, א גרויסער קילטורעלען בעדייטונג האבען די אפ-קלערונגס און פראפענאנדע מיטלען, וועלכע עס פיהרט און די געזעלשאפט „טאז“ מיטן צוועק צו אויסקלערען דעם בייטען פולע וועגען אלע אפ-שטעקערע און קלעפניגע קרענק און לערענען מיטן צוויי זיך מיטן קראנקע צו בעהען און ווי אזוי זיך אפצוהי-טען אום נישט חלילה אונזערע זיך פון דער קרענק, אזוינע פאמיליע פאר-לעבונגען און רעפערענצען זענען אין דער צייט פון די לעצטע 5 יאהר געווען העכער 2000 מעל ביי וועלכע עס זענען אנהענגער געווען 192.726 צוהערער, די גאנצע ביז יעצטיגע טע-

און שול-היינענע, אין דער צייט שאפט די געזעלשאפט און איהע צעטיילונג, גען 21 בעראנגונג-שטעלען פאר מו-טערס און שוואנגערנדע פרויען, 39 קינדער-היימען און 14 פונקטען פאר וויג קינדער, איבער דער אויפזיכט פון דער געזעלשאפט געטינען זיך ביים היינטיגען טאג 3287 וויג-קינדער, 31283 קינדער אין שול-עלטער, און 311 שולער, פאר די לעצטע דריי יאהר האט די נעז, ארויסגעשיקט אויף זומער-וואקאציען 10.784 אפגעשוואכ-טע און וועניג ענטוויקעלטע קינדער, אויף צו בעקעמפען די פשוטירענע עפידעמיעס, ווי א זיך ספעציעלע קרענק: ווי פוהטען און טראקעמע, האט די געזעלשאפט אין די גרעסערע שטעט געשאפען אמבולאטאריומס, וואו עס ווערט ערטיילט אומזיסטע הילף די לייזערע, א אויסגעווענליכע אקציע האט די נעז, „טאז“ דורכגעפיהרט מיט היילען

רעפלקסען.

איה ביי פרישע וואהלן וועט מען אונז ווייטער קיין עולה נישט טהון. דער קעלצער וואהלער האט א גאל-דענעם כאראקטער און א קנאפען זכרון. מיט א בלויען צוואג קענסטו איהם קו פען, ער דארף נישט קיין שקאלעס, קיין אינסטיטוציעס אין די אלע נאר רישקייטען. מיט א קליין ביפעל היי אין זשעפיק קומסטו איהם אפ, דעם קאלצער וועהלער, ער ווערט נישט נחפעל, אז ער, און ער יענער אויס-דערוועהלער האט זיך טעהר פער-זארגט, ווי דעם כלל, „מילא, טאקי אנ'עולה“ — זאגט ער, נאר ביי צו די צווייטע וואהלען פערגעסט ער די גאנצע מעשח און ס'איז ווייטער גוט-צולייב דעם פאקי הערשט אין אלע אינ-סטיטוציעס ביי אינזערע אויסדערוועהל-טע און רירערט שלום בית פ'הייסט אויף איריש פ'איז שלום אין דער היים ווייל אלע זאען און דער היים .. מ'זאגט, אז די פונטים האבען פערגע-סען דעם וועג אין די גמינע אריין, אזוי לאנג איז דאָרט קיין זיצונג נישט געווען. דער פרעזענט פון ראט פוילט זיך צוזאמנעצורופען און דער וויצע-פרעזענט ווערט גלאט ברונג, האַנגאַר-ען

אין קיפל איז א מחיה צו זיין א כלל-הווער, א קהל'ס-פערזאָרער און א פארשטעהער. בכל חפוצות ישראל דארף און איינער וועגינסטענס מאכען דעם אנשטעל, אז ער טהוט עכטע פאר זיי-נע וועהלער, ער דארף זיך אַנשפּרענ-גען, אַפּט זיך טערפיידיגען קענען פער-שיערענע אַנפאלען פון זיינע גענער, ער דארף זיך פאָרען, מאכען מייניגען, מאכען אומפעל ארום זיך, א רעש, מיט איין וואָרט, ער דארף עפעס האַטעס טהוין. ביי אונז אין קיפל איז א רוי-הינע שטאַרט, דער עולם איז א פאָרנע פערשלעפען בעשעפעניש און וואויל איז דעם, וואָס כאַפּט אריין א מאנ-ראטעל, ער איז שוין מיטן בענקעל פערזאָרגט אויף אייביג, קיינער משע-פעס איהם נישט, קיינער קייטיקירט איהם נישט און טאָמער כאַפּט זיך יא עפיק ארויס מיט א שלעכט וואָרט גע-פונען זיך באַלד קלונע טענטשען וודע-שלום, וואָס רופען זיך אַפּט, שט, שווייגט דער כלל טהווער קען זיך נאָך, חלילה וחס, בעליידיגען און אינגאנצן אונז צוואַרפען א גש און וואָס וועלען

פון געריכט.

דאנערשטאג דעם 12טן מאי איז אין היגען קרייזגעריכט פארגעקומען דער פראצעס פון די היגע דאקטוירים זילבערשלאג און שאץ וועלכע זענען אנגעקלאגט געווארען דורכן ד"ר גאלד-שטיין פאר בעלידיגונג אין דרוק.

מיט א קנאפע יאהר צוריק איז אין ראדאמער קעלצער לעבעז געווען אפגעדרוקט א אפגענער בריף אין וועלכען די דאקטוירים זילבערשלאג און שאץ האבען ערקלערט די סיבות וועלכע בע צווינגען זיי נישט צוזאמענארבייטען מיטן ד"ר גאלדשטיין, אנווענדן אלס אונעטיש זיין אויפפיהרונג מיט זיי. דער ד"ר גאלדשטיין האט זיי אנגעקלאגט אין געריכט פאר דעם אויסדרוק אין געפאדערט זיי צו בעשטראפען.

דאס געריכט אויסהערענדיג די עדות און פארשטעהער פון היגען אפטיילונג פון דאקטוירים-פערבאנד, דעם פארשטעהער פון דעם ראדאמער-קעלצער לעבעז און דעם געשוואורענער געריכטס-דאלמעטשער קשיענסקי האט נאך א קורצער בעראטונג ארויסגעטראגען א בעפרייאונג אורטייל סאך די דאקטוירים זילבערשלאג און שאץ.

א ניט וועניגען אינטערעס האט ארויסגערופען אין די קעלצער מעדיצינישע קרייזען דער צווייטער פראצעס אין וועלכען דער ד"ר גאלדשטיין האט פריגורירט שוין אלס בעזולדיגטער אין פערשרייבען א סערושאנט א צו גרויסע, ממש שטערבליכע דאזע מארפין. צו דעם פראצעס זענען געקומען כמעט אלע היגע דאקטוירים, אפטייקערס און פעלדשערס. דאס געזונטהייטס-אמט ביי דער וואיפאוואוסטווע האט צוגעצויגען אים פעראנטווארטליכען דעם ד"ר גאלדשטיין אן אפטייקער ווענדקאוסקי. וועלכער האט דעם רעצעפט ארויסגעגעבען. צווייבין ניט שטעלען זיך צום געריכט פון דעם עדות ד"ר האטינער אין פראפעסאר וואהנאלץ אלס עקס-פערט איז דער פראצעס אפגעלעגט געווארען.

די שטורמישע פערזאמלונג פון די האנדווערקער.

מיט א צייט צוריק האט דער פרעזענט פון האנדווערקער-פעראיינאונגען בען זיך אין דימיסיע, דאס האט געגעבען א גרונד דער אפאזיציע, וואס האט זיך לעצטענס געשאפען אין פעראיינאונג וואס בעשטייט מערסטענס פון יוגענדליכע האנדווערקער צו פארערען אנהאלגעמיינע פערזאמלונג. זונטאג איז אונטערן פארויף פון ה' א. מאנעטא די פעדראמלונג פארגעקומען. נאכ'ן אפגעבען בען דעם געריכט האט זיך ענטוויקעלט א די-קאסיע, אין וועלכע די אפאזיציע האט שארף אנגעגריפען די אלטע פערזאמלונג.

פאר די וואהלען האט ה' גוטמאן פארגעלעגט צו וועהלען א פערשטענדיג-גונג-קאמיסיע כדי די וואהלען זאלען נישט בעיוואהן קיין שום סעקציעס. די אפאזיציע, וועלכע האט צו דער פערזאמלונג מאפיליירט אלע אנהענגער, האט דעם פארשלאג אפגעווארפען און דאדורך זענען אועלכע סעקציעס ווי די בעקער און שניידער נישט פערטרעטען אין דער גייער פערזאמלונג.

אין דער פערזאמלונג זענען געוועהלט געווארען די ה"ה מאנעטא, ראזנצקי, י. גוטמאן, מ. סטראוושנינסקי, ש. גוטמאן, ש. סטראוושנינסקי, בארענשטיין, וויינשטאק, לעווי, פיהרמאן א. א.

פון שטאדט-ראט.

אויף דער לעצטער זיצונג פון שטאדט ראט איז צווישען אנדערע אויך צוטיילט געווארען 5.600 זל. אלס סוב-סידיעס פאר א רייע היגע יודישע אינסטיטוציעס. אזוי האבען בעקומען דאס יודישע גימנאזיום 1000 זל. תלמוד-תרה 1000 זל. ישיבה 900 זל. חדר-מזרחי 600 זל. ארטאדאקסישער חדר 600 זל. לינת-הצדק 500 זל. סאז" 500 זל. ביבליאטעק 300 זל. און די קינפערטארענס - אנשטאלט 200 זל. חוץ דעם בעקומט דאס היגע בית-יתומים א

שטענדיגע שטיצע פון מאגיסטראט פון 20.000 זל. יעהרליך.

טאז' שיקט ארויס קינדער קיין אטוואצק און דרוסקניק

די פערזאמלונג פון דער געזעלשאפט צו פעהריטען דאס געזונד, טאז' מאכט בעקאנט דאס פון זונטאג אן דעם 22טן טען מאי ווערען שוין רעיעסטרירט קינדער אין עלטער פון 7 ביז 14 יאהר אום ארויסצושיקען זיי אויף וומער קא-לאניעס וואס די צענטראלע פון דער געזעלש. טאז' ארדענט איין דאס יאהר אין אטוואצק און אין דרוסקניק (גראדנ. גוב.).

דאס בעטראכטען און קוואליפיצירען די קינדער וועלען די דאקטוירים זיי-בערשלאג און שאץ יעדען טאג אויסער שבת פון 11 ביז 1 א זיגער פ. מ. אין אמבולאטאריום פון יודישען שפיטאל.

פון דער קהלה.

אויף דער לעצטער זיצונג פון דער קהלה איז בעטראכט געווארען די רע-זיגנאציע פון היצע פרעזעס פון ראט ה' ד. ראזענבערג. נאך א קורצער די-קאסיע איז איינשטימיג אנגענומען גע-ווארען די רעזיגנאציע נישט צוצונעה-מען און זיך צו ווענדען צום ה' רא-זענבערג. אז ער זאל אויף ווייטער אנטיייל נעהמען אין די קהלה-זיצונג-גען.

פערזענליכעס.

ד"ר ה' זילבערשלאג, וועלכער האט א לענגערע צייט געוויילט אין אויס-לאנד איז שוין צוריקגעקומען אין אנה-געהויבען אמטירען אין יודישען שפי-טאל און איז אויך שוין טעטיג אין דער קראנקען קאסע.

פון ספאָרט.

זונטאג איז אייפן קאמפס-פלאץ פון "סאקול" פארגעקומען דער ערשטער קוואליפיקאציע-מעטש צווישען "מפני" און "סאקול". וועלכער האט זיך פער-ענדיגט מיט'ן רעזולטאט 2:0 לטיבת "סאקול". דער "מפני" האט דאס טאל-זעהר גוט געשפילט און אויסגעצייכענט האבען זיך די שפיעלער ענשטיין.

גאלדפילום און פעלדשטיין. כון, סאקול" האבען זיך אויסגעצייכענט קאהאנע און קרופסקי. שיעדס-ריכטער איז געוועזען מאיאר קאשיבא.

פאר'ן הומיר' לאַקאל.

אין צוזאמענהאנג מיט דעם נאטיץ אין פאריגען נומער וועגען דער זאמ-לונגס-אקציע אויף א לאַקאל פארן "הומיר" אין קעלץ פאנגען מיר אן צו דרוקען די רשימות פון די מנדכי-ה' לעאן וויינער גיעט 50 זל. און רופט ארויס ה' נתן פרידמאן. ה' ה. יאקובאוויטש גיעט 25 זל. און רופט ארויס ה' מרדכי רובינשטיין. ה' זאלצבערג גיעט 10 זל. און רופט ארויס ה' משה זילבערבערג. ה' וו. זשימנאזאדא גיעט 15 זל. און רופט ארויס ה' ד"ר זילבערשלאג. ה' שיליט גיעט 20 זל. און רופט ארויס ה' דניאל קופפערמינץ.

ה' צבי מאַשקאוויטש גיעט 50 זל. און רופט ארויס ה' א. י. מאַשקאוויטש. ה' י. מאַשענבערג גיעט 20 זל. און רופט ארויס ה' הערמאן זילבערשטיין. ה' י. פיאַסקאגורסקי גיט 36 זל. און רופט ארויס ה' אפרים גרימאן, א דל-גוטמאן. [י. גאלדשיידער, הערמאן אס-רצוויטש, ש. לעווארטאווסקי. ה' ה. סאנטשאז גיעט 5 זל. און רופט ארויס ה' ה. טוימאן. ה' דוד ווארגאן גיעט 25 זל. און רופט ארויס מ. גאלדבערג.

די יודישע פאָדערונגען

אונטער דעם נאמען איז פאריגע וואך פארגעקומען אין לאַקאל פון די היגע ענדעקעס א מיטינג אויף וועלכען עס זענען ארויסגעטרעטען זי דעפוטאטען דאפזשאנסקי, און סאכטשינסקי. די רעדנער האבען פארגעשטעלט די פעאזאמעלעטע די "ככנה" וואס דראהט פוילען דאמאלס ווען די רעגירונג וועט נאכגעבען די יודישע פאדערונגען אי-בערהויפט וועגען פערלייכטערען דאס געזעץ פון זונטאג-רוה. צום סוף איז אנגענומען געווארען א ריזאזיציע נישט צו דערלאזען אפצו-שיאכען די הייליגקייט פון זונטאג.

בנסת שיפס האמיניקאציע צווישען פוילין און קונאדע
"באלטיק-אמזריהא-ליין"
עטיגראציע - ענינים ערלעדיגט
ביווא "רן ס"
קעלץ, קלינסקי גאס 8 №

איך זאג אייך א מחיה צו זיין א קעלצער כ"ל-טהווערז או מען ווערט נאר איינמאהל געוועהלט איז מען פארזארגט אויף אייביג. ווער ס'ויל א רוהיג לעבען מיט א אייביג בענקל, זאל קומען קיין קעלץ און זיך דא לאזען וועהלען. אפילו איך וועל ארויסשטעלען מיין קאנדידאטור צו די נעכסטע שטאדט-ראט וואהלען. ביפין טאקי ניט קיין פון מיר לייבוש קאליקע.

